

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118322356
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118322356.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 82496 Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti povinnému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: V. XXX/X, XXX XX Z. C.; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Marián Jurina, Exekútorový úrad so sídlom Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec, o vymoženie istiny 1495,08 eur s príslušenstvom, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1237/2018 zo dňa 22. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1237/2018 zo dňa 22. februára 2019 zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 54,59 eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1237/2018 zo dňa 22. februára 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému voči povinnému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 107,76 Eur.

2. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19.08.2018 domáhal od povinného vymoženiu istiny 1495,08 eur, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1495,08 eur od 08.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania v ktorom bol vydaný exekučný titul vo výške 282,00 eur a to na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 02.01.2018 sp. zn. 12Csp/173/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2018 a vykonateľnosť dňa 08.02.2018 (ďalej tiež ako „exekučný titul“). Súd dňa 28.08.2018 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mariána Jurinu, Exekútorový úrad so sídlom Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec (ďalej len „súdny exekútor“). Povinný podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.09.2018 s odôvodnením, že v súčasnosti je proti nemu vedená exekúcia v inej veci, pričom podľa názoru povinného nie je možné viesť dve exekúcie súčasne. Povinný taktiež poukázal na skutočnosť, že suma ktorú oprávnený uvádza ako istinu predstavuje súčet istiny úrokov ako aj zmluvných pokút, pričom namietal taktiež výšku uplatnených úrokov z omeškania. Ďalším dôvodom na zastavenie exekúcie bola jeho vlastná nemajetnosť a nemajetnosť matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Súd v preskúvanom rozhodnutí k obrane povinného voči exekúcii uviedol, že vo vykonávacom, exekučnom štádiu konania sa povinný má právo brániť návrhom na zastavenie exekúcie proti vedenej exekúcii a to len z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je nesporné, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravný prostriedok, ktorým je napádaný exekučný titul per se, avšak návrh na zastavenie exekúcie je procesný prostriedok povinného spôsobilý vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, ktorý smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. V exekučnom štádiu konania súd

vychádza z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré je exekučným titulom, nakoľko súd vo vykonávacom konaní právo nenachádza ale len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je rozhodnutím vo veci samej viazaný. Exekučným titulom - Platobným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 02.01.2018 sp. zn. 12Csp/173/2017 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť sumu istiny vo výške 1495,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1495,08 Eur od 08.03.2015 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 282,00 eur, z čoho vyvodil záver, že exekúcia sa začala dôvodne. Pripomenul, že v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš mal povinný možnosť využiť zákonom priznané opravné prostriedky voči exekučnému titulu, v danom prípade podať odpor proti Platobnému rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 02.01.2018 sp. zn. 12Csp/173/2017, avšak túto nevyužil. Ďalej dôvodil, že preskúvanie nemajetnosti povinného a prípadné zastavenie exekúcie exekútorom z dôvodu nemajetnosti je vecou výkonu exekúcie súdnym exekútorom, ktorý zisťuje majetok povinného za účelom jeho následného zexekvovania. V prípade, ak je exekúcia vedená na majetok fyzickej osoby a do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania sa nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úradu trov exekútora, iba v takomto prípade exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd tak dospel k záveru, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul a návrh na zastavenie exekúcie posúdil ako nedôvodný.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej žiadal exekúciu ako neoprávnenú zastaviť. Uviedol, že už je voči nemu vedená jedna exekúcia, vedenie druhej exekúcie tak považuje za neprípustné. Suma, ktorú oprávnený vymáha ako istinu, nie je len istina, ale aj úrok z omeškania a zmluvné pokuty. Namietal, že úrok z omeškania sa počíta z istiny, a nie aj z úrokov a zmluvných pokút. Doplnil, že v skutočnosti mu bola poskytnutá pôžička 1170,- eur, z čoho bolo hneď odrátaných 117,- eur za poskytnutie úveru. Namietal aj výšku trov exekútora, ktorý od neho žiada 577,20 eur ako predbežné trovy exekúcie, čo je takmer 50% z vymáhaného nároku, pričom však mu prináleží len 10% z vymáhanej sumy a 20% DPH. Domáhal sa aj zohľadnenia skutočnosti, že jeho matka napriek vysokoškolskému vzdelaniu dostáva dôchodok len 61,60,- eur a preto jej musí prispievať na živobytie.

4. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného navrhol súdu uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1237/2018 zo dňa 22.02. 2019 ako vecne správne potvrdiť, sťažnosť povinného zamietnuť a priznať mu voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k sťažnosti vo výške 54,59 eur (vrátane DPH). Podľa jeho vyjadrenia exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Povinný mal možnosť podať opravný prostriedok v základnom konaní a vyjadriť sa k žalovanému nároku po stránke skutkovej i právnej. Povinný však možnosť namietat tieto dôvody v základnom konaní nevyužil. Námietky uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie účelovo robí až v exekučnom konaní v úmysle vyhnúť sa splneniu svojho záväzku. V exekučnom konaní však nemožno nahradiť nevyužitie možnosti vyjadriť sa v základnom konaní, podať opravný prostriedok a opätovne posudzovať nárok, o ktorom už bolo rozhodnuté. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní. Obsahom týchto rozhodnutí je viazaný a musí z nich vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali akýkoľvek zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku, 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti. Písomné vyhotovenie uznesenia tak nemusí obsahovať odôvodnenie (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

12. Na zdôraznenie správnosti záverov preskúmaného rozhodnutia súd dodáva, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ má oprávnený k dispozícii rozhodnutie súdu opatrené potvrdením o jeho vykonateľnosti, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu. Predloženým exekučným titulom je exekučný súd viazaný. Všetky námietky a dôkazy relevantné vo vzťahu k súdnemu usporiadaniu práv medzi povinnými a oprávneným, vrátane námietok týkajúcich sa výšky pohľadávky vrátane istiny, úrokov, zmluvných pokút či úrokov z omeškania, mohli a mali byť predložené povinnými najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Exekučný súd nesmie vykonávať meritórny prieskum predloženého exekučného titulu, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc, nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov, nemôže bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol sám vykonávať a preto mu zákon nezveruje ani právomoc takýto exekučný titul zmeniť, či zrušiť. Z uvedených dôvodov je exekučný súd exekučným titulom viazaný. Povinný je oprávnený domáhať sa zmeny alebo zrušenia podkladového rozhodnutia (exekučného titulu) využitím riadnych, prípadne mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v CSP. Tomuto účelu však nemôže slúžiť inštitút zastavenia exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku.

13. Ani deklarované nepriaznivé majetkové pomery povinného nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu. V zmysle § 64 Exekučného poriadku má súdny exekútor zasahovať do práv povinného len v takom rozsahu, v akom je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu exekučného konania. Spôsob vykonávania exekúcie určí súdny exekútor v súlade so zásadou primeranosti a vhodnosti, ktorá sa posudzuje aj z hľadiska majetku, ktorým povinný disponuje. Rovnako Exekučný poriadok v § 61 g ods. 3 Exekučného poriadku ponúka riešenie zhoršenej majetkovej situácie povinného v podobe splátkového kalendára, prípadne postup podľa § 61 n písm. d) Exekučného poriadku, kedy je možné zastavenie exekúcie priamo súdnym exekútorom v prípade, ak sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Je nutné zdôrazniť, že tvrdenie povinného o nedostatku majetku nie je podložené žiadnymi dôkaznými prostriedkami a nie je ničím preukázané. Je práve úlohou exekútora objektívne zistiť majetok podliehajúci exekúcii, prihliadať na prípadne vyživovacie povinnosti povinného a až na podklade jeho zistení je na mieste postupovať niektorým zo spôsobov upravených v Exekučnom poriadku. Samotné ničím nepreukázané tvrdenie povinného nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu, a na viac nenapĺňa ani jeden z dôvodov zastavenia exekúcie upravených v § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku. Prijatím opačného záveru by súd povinného nespravodlivo zbavoval jeho bremena plniť si svoje záväzky priznané exekučným titulom.

14. Nie je možné prisvedčiť ani názoru povinného, že nie je možné súčasné vedenie viacerých exekúcií voči jednej osobe. Napríklad podľa § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa prideliť tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu. Súd poukazuje aj na § 72 Exekučného poriadku upravujúceho spôsob vykonávania zrážok na vymoženie niekoľkých pohľadávok. Je zrejmé, že tieto tvrdenia povinného nie sú ničím podložené, keď aj Exekučný poriadok vyslovene možnosť vedenia viacerých exekúcií voči jednému povinnému priamo predpokladá.

15. Ani obrana povinného vo vzťahu k namietanej výške trov exekútora nenapĺňa zákonné dôvody zastavenia exekúcie v § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku. Len pre úplnosť súd dodáva, že podľa § 6, § 7 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podkladom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. Odmena exekútora je 20% zo základu na jej určenie. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10% zo základu na jej určenie. Z citovaných ustanovení vyhlášky je zrejmé, čo tvorí základ odmeny exekútora (výška vymoženého plnenia, t.j. nie len istina, ale aj príslušenstvo pohľadávky vrátane príslušenstva narastajúceho plynutím času) a v ktorých prípadoch tvorí odmenu 10% alebo 20% zo základu na jej určenie. Preto záver povinného o tom, že odmena súdneho exekútora môže tvoriť len 10% istiny z vymáhaného nároku, nie je správny. Súd pripomína, že exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, pričom samotné vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. V prípade nejasností ohľadom výšky jeho odmeny je preto na mieste sa obrátiť priamo na konajúceho exekútora, prípadne na orgán samosprávy exekútorov (Slovenská komora exekútorov).

16. Účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá aj skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez vyluču účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov zo strany účastníkov konania. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

17. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny

záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

18. Oprávnený si voči povinnému uplatnil nárok na náhradu trov konania o sťažnosti spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 54,59 eur.

19. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním vyvolaným zo strany povinného (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Trovy oprávneného pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 54,59 eur s DPH za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti po 35,69 eur, k tomu režijný paušál vo výške 9,80 eur a 20% DPH v sume 9,10 eur (20% zo sumy 45,49 eur). Náhrada trov právneho zastúpenia bola oprávnenému priznaná v uplatnenej výške podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

JUDr. Martina Holecová
sudca

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).